

Grôôt Bosch dictee 2010

Gerùkten bukkem

Onderlest hadde ze m'nne maot Theo op z'n werk gevraagd of ie nie 'nne keer as persulder 'nnen Amerikaan wè zouw wille rondleije in Den Bosch. John, hiette dieje yank en hij waar hier veur zaoke. En of Theo 'm dan meepesant ok nog wè lere kon van onze gewôontes en maniere ok nog 's ok nog 's d'r bij (d'rbij) ok nog.

"Hee gij, verrèkt dondervèrke, mee al oew pieskapee", had z'nne baos gezeed, "lotte gij diejen Amerikaanse pilaorbidder mee d'n auto mar 's mooi 'n rundje Den Bosch zien." "Gaode mee mi mijn, mee jouwen auto?" vruug dieje jandokus daorveur 's anderendaogs aon mijn. Ik hiel m'n eige eerst 'n bietje sjakies, mar moes efkes laoter mee de bille blôôt: m'nne sjees waar nog nie gerippereerd en ston nog altijd kei kepot in de garaozie. "Wè makt mijn dè uit, we gaon gewôôn saome ewèg, lèkker lôpes te voet", zin diejen ouwe meut mee 'nnen breje grijns op z'nne bèk.

Dus dè dinne we. We liepe trouwes wel lillek verschut mee diejen overzeese mens. Veul yankees zitte zôgezeed vaok vergimmes goed in 't vlees, mar d'n deze waar zô vèt as 'n Spaons anker. Jizzus Merante, wènne grasnèk! En dan had ie ok nog zon gèk huujke op z'nne tokus ok nog. 't Lekent wel of we mee iemes van 't gèk-eind op sjouw waore, attenooye! Zôas ie zon bietje veur z'n eige in 'nnen etalaozie ston te staore! Ik docht dè d'n dieje elk moment midde op straot 't ivvegelië van Johannes zouw gaon veurdraoge, echt waar! Mar al wè d'n dieje zin, dè waar dè bij hullie in de states alles nog veul en veul grotterder waar as bij ons, bèjao!

"Zouw diejen broekert wel 'n bietje 'nne goeien aard hebbe hier in Den Bosch?" vruug onzen Theo z'n eige 'n bietje bezùrgd af. "Witte wè, we laote 'm gewôôn hil veul lèkkere Bossche dinger pruuve", zin ik. "As ie dè dan ok nog nie wil, dan kan ie van mijn vort mee hil z'nne handel naor de verrèkkenis lôpe."

Nou, dè heet ie gewete, d'n braoierd! Veur ie 't wist hadde we 'm op z'nne laotsten dag hier 'nne sjekladen bol, 'nnen Bossche koekwaus, drie krekètte van d'n Boemerang, vier sneejkes brôôd mee balkenbrij en zonne vètte gerùkten bukkem van de gèp in z'nne meule gedouwd. Volges mijn heet ie hôôg bove dieje grôten oceaon, 't hille geneuk daor bij mekaor lôpe verrufte. Heet ie d'r deur ons toch mar mooi 'nnen hil biezunderen Bossche terugreis van kunne maoke, diejen blauwvèrver!